

عنوان مقاله:

رویارویی متن نشینان و حاشیه نشینان: نژادگرایی فرهنگی در تبریز

محل انتشار:

فصلنامه توسعه اجتماعی، دوره 18، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

اصغر ایزدی جیران - دانشیار گروه علوم اجتماعی، مدیر هسته پژوهشی مردم شناسی فرهنگی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

در بررسی های مردم شناختی حاشیه نشینان فقیر شهری کمتر به رویارویی متن نشینان با حاشیه نشینان پرداخته شده است. در این مقاله شیوه های برخورد متن نشینان، اعم از مردم عادی و مسئولین نهادها را با مردمان محله حاشیه نشین قپانلار در شهر تبریز بررسی می کنم. داده های مقاله بر مبنای کار میدانی مردم نگارانه ای تکیه کرده که بین سال های ۱۳۹۴ تا ۱۳۹۹ و نیز ۱۴۰۲ در میان مردمان محله و همچنین در جلسات نهادهای رسمی انجام داده ام. گردآوری داده ها بر اساس فنون پژوهش میدانی شامل مشاهدات، گفت وگوها و مشارکت یا حضور در زندگی روزانه و نیز بررسی های آرشیوی صورت گرفته است. مسیر کلی فهم نظری مسئله رویارویی متن نشینان و حاشیه نشینان را با الهام از مفاهیم نژادگرایی میشل فوکو، زیست مشروعیت دیدیه فاسین، و کشمکش نمادین پیر بوردیو پروارنده ام. مطالعه مردم شناختی من نشان می دهد که این رویارویی اساسا از طریق فرایندهای نامیدن و طبقه بندی آن ها شروع می شود، با هدف قضاوت در مورد ارزش زندگی. من مفهوم نژادگرایی فرهنگی را پروارندم تا نشان دهم که چگونه روستائیان حاشیه نشین در قالب نژاد پست تعریف می شوند. زندگی حاشیه نشینان با چهار فرایند از طریق بیرونی یان بی ارزش می شود: خشونت نام ها، به رسمیت نشناختن، تبعیض نهادی و تضاد هابیتوس ها. اگر اقتصاد سیاسی فقر نیاکانی و بازنده شدن در اصلاحات ارضی دولت، محرک اصلی عزم لازم برای سفر اجباری یا جلای وطن روستائیان بودند، نژادگرایی فرهنگی تهدیدگر مشروعیت زیستن، این سفر را ناکام گذاشت.

کلمات کلیدی:

مردم شناسی، روستائیان حاشیه نشین، نژادگرایی فرهنگی، ارزش زندگی، تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1933572>

